

A vodicaí leányvásár 1909-ben

Nagy ünnepe volt ma Vodicának [\[1\]](#), egy Baja melletti kis községnek. *Ilonka* napján ebben a kis faluban gyűl össze Bácskának minden hajadon szerb lánya és legénye. Ezen a napon van a híres *vodicaí*

leányvásár

Mi kaposváriak alig tudjuk elképzelni az ottani ünnepségeket és a

Somogyvármegye

bajai tudósítója azt hisszük, nem végzett hiábavaló munkát akkor, midőn az alábbi rövid, az ünnepséget nagykörvonalaiban bemutató tudósítást lapunk számára megírta.

Vodica község kellős közepén van két csodakút. Az egyik a magyaroké, a másik pedig az ünneplő szerbeké. E két kút vizének állítólag gyógyító ereje volna és a fanatikus, a csodákban oly könnyen hívő nép tömegesen zarándokol e kutakhoz. De a magyar nép dicséretére legyen mondva, a mi fiaink igen gyéren látogatják a kútjukat, annál inkább a szerbek, külö-nösen Ilonka napján, mivelhogy e kút körül folynak le a leányvásárlási ünnep-ségek.

Bábos sátrak, mindenféle játékszerek összetákolt bódéi találnak helyet e csodakút mellett, hová már kora reggel kivonul a szerb nép. Igazán festői az a kép, melyet a szerb lányok csoportja mutat. Értéke-sebbnél értékesebb selyemruhát öltöttek magukra a piros arcú hajadonok. Csupa élet, csupa vígság, de egyúttal a pártában maradástól való szorongó félelem ül ki szép arcukra. A nyakukban aranypénzekből összeállított nyakláncok vannak és volt akárhány leány, kinek 50-60 aranypénz is volt a nyakán. Megnéztem a pénzeket s a legnagyobb meglepetésemre, egyetlenegy magyar pénzt sem láttam. Mind osztrák pénzek, mind Ausztriában készült nyaklán-cok díszítették a lányok szép, formás nya-kát. A fejüket bársony főkötő fűdi a hom-loktól egész a tarkóig. A bársony főkötőn pedig szebbnél-szebb ragyogó díszek vannak.

Ami a férfiak öltözkését illeti, az a lehető legegyszerűbb, alig különbözik a baranyai sokácok ruhájától.

Úgy tíz óra felé megérkezik a pópa, hogy szentbeszédet tartson. Csaknem egy teljes óra hosszat prédikált az ünneplőknek. A szentbeszéd után pedig a csodakút vizé-ből megszentelte a gyülekezet minden tag-ját, kik szép sorban elhaladtak előtte. – Ami a pópa beszédét illeti, az egy csöppet sem marad el a nemzetiségi képviselők szájaskodásai mellett. Beszédének lényege az, hogy ne feledkezzenek meg a hívők fajukról, nemzetiségükről, „*Jezik szrbszky*”,

Őrizzétek meg a szerb nyelvet.

Mire a fölszentelés véget ér, elér-kezik az ebéd ideje és a kivonult vendéglősök mesés üzleteket csinálhatnak. Ebéd után következik az ünnepség legkiemelkedőbb része, a leányvásár, amit a lányok alig várnak. A legények odacso-portosulnak a dudás köré és a duda hang-ját abszolúte nem lehet hallani a legények zümmögésétől. Ekkor a dudás jelt ad és megkezdődik tánc közben a kendő- és alma-dobás. Ugyanis, ha valamelyik legénynek megtetszik egy szerb lány, akkor feléje megy, pár lépésnyi távolságról pedig egy kendőt, vagy egy piros almát dob a lány-nak. Ha a leánynak megtetszik a legény, akkor a feléje dobott kendőt, illetve almát keblébe rejti, ha pedig nem imponál a legény neki, akkor visszadobja, ami a ná-lunk is közkeletű kosarat szimbolizálja. Ha a leány elrejti a néki dobott kendőt vagy almát, akkor a legény kézen fogja aráját és így ketten elmennek a csodakúthoz, hol azután jövőendő boldogságukról csevegnek szerelmesen, egymáshoz simulva, mint a gerlek.

Így tart ez egészen a késő éjjeli órákig és a dudásnak van dolga kék-piros szalaggal bevont dudájával, hogy a kóló-hoz, no meg a csárdáshoz fújjon. A csárdás a szerbeknél is elmaradhatatlan és oly tűzzel-hévvvel járkák a mi nemzeti táncun-kat, hogy sok magyar leány és legény megirigyelhetné.

Éjfélután megkezdődik azután az elszéledés. Sok öröm, de egyúttal sok bánat is fűződik Ilonka napjához. Sok leány levetheti ma a pártát, s hej, de nagy azoknak a száma, akik pártában maradtak és telesírják fehér nyoszolyáik csipkés ván-kosait.

Forrás: Somogyvármegye. V. évfolyam 1257. szám. 1909. 4.

[1] Vodica magyar neve Máriakönyve. Mária kegyhely, már a 18. századtól zarándokhely. Bácska népeinek: magyaroknak, szerbeknek, bunyevácoknak, sokácoknak, szlovákoknak és németeknek közös búcsújáróhelye.